

Briefing

Juni 2013 Nr. 88

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Marita Tåppinen
Fornbacken 41, 2tr, 152 56 Södertälje
E-post: briefing@sgsresa.nu
eller ordforande@sgsresa.nu

Adressändringar:

Skickas till Dag Jonsson
Sandhamnsgatan 48 B, 115 28 Stockholm
E-post: medlemsregister@sgsresa.nu

Resemästaren:

Vår Resemästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker
E-post: resemastare@sgsresa.nu

Sista materialdag för nästa nr. är 8 augusti 2013.

Annonser:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: ordforande@sgsresa.nu

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 250 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

Lokala träffar

**Öst 14 september och 24 november,
väst 12 oktober**

Inbjudan och program skickas ut
som vanligt inom respektive region
och finns på SGS hemsida ett par
veckor före varje träff.

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
ordforande@sgsresa.nu

Vice ordförande:

Kristina Bergman
031-82 90 80
vice_ordforande@sgsresa.nu

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
sekreterare@sgsresa.nu

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
vice_sekreterare@sgsresa.nu

Kassör:

Ewa Knutsson
0520-47 96 58
kassor@sgsresa.nu

Vice kassör:

Bengt Cederfelt
08-96 14 95
vice_kassor@sgsresa.nu

Klubbmästare:

Stefan Karlsson
08-550 361 39
klubbmastare@sgsresa.nu

Briefingansvarig:

Marita Tåppinen
08-550 156 14
briefing@sgsresa.nu

Resemästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00
resemastare@sgsresa.nu

Ledamöter:

Isabel Olesen
+45 613 032 64
ledamot@sgsresa.nu
Dag Jonsson
08-528 08 468
medlemsregister@sgsresa.nu

Innehåll

4 Ordförande har ordet

6 SGS-profilen

8 Vykortshälsningar

10 Årsmötesprotokoll

12 Vårmöte i Helsingborg

15 To discover America, 2

20 Eldslandet i Skottsbergs fotspår

25 Digitala vykort

25 Resemästarens sidor

Förstasidesbilden

Mottagandet i Port Mary Santa Ana
Island, Salomonöarna
Foto: Birgitta Klevfeldt

Sistasidesbilden

Kollage från Eldslandet
Foto: Helena Lindstedt

Avlidna medlemmar i SGS

SGS deltar i sorgen efter de avlidna medlemmarna

Anna-Maria Kindblom, Halmstad

Johan Leche, Helsingborg

Till deras minne har föreningen planterat träd i Vi-skogen.

Har du bilder från SGS-möten eller resor?

Till 25-årsjubileet i Karlstad kommer vi naturligtvis att både blicka framåt och se tillbaka. Ett förslag är att ordna ett bildspel med bilder från träffar och resor genom åren. Extra roligt vore att se bilder från olika år och se hur vi har förändrats. Ni som har bilder där medlemmar förekommer ber vi därför så snart som möjligt skicka in dessa till Eva Gezelius som kommer att se till att diabilder och pappersbilder blir digitaliserade och kan visas tillsammans med nutida digitala bilder.

Tänk på att märka bilderna noga och beskriv gärna var de är tagna och vilka som finns med.

Inledningsvis ber vi om 5 bilder per person, men tala gärna om om ni har fler. Bilderna får ni naturligtvis tillbaka sedan!

Skicka bilderna till: Eva Gezelius, Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Ännu ett vårmöte avklarat!

Så har vi alltså genomfört ännu ett SGS-möte och trots att jag var oroligare än någonsin tidigare för att någonting inte skulle fungera som det var tänkt, så kan jag i efterhand konstatera att allting gick bra. Jag förstår att det dels berodde på alla förberedelser som många var inblandade i, men också i väldigt stor utsträckning på att ni som deltog på mötet hade ett osvikligt gott humör och gjorde allt ni kunde för att se till att det gick som det skulle.

Som vanligt numera hade vi en utvärdering av mötet och kan konstatera att av de som lämnade in svar så var man över lag mycket positiva och det är naturligtvis glädjande för oss som jobbar med att arrangera träffarna. Det är också viktigt att i det sammanhanget framhålla alla de som hjälpt till med tips, förslag och kontakter liksom att testa den lite äventyrliga logistiken. På just det här mötet så kan man nog se att vi svenskar i gemen inte har så där väldigt lätt att förstå danska och kanske hade vi lite väl många inslag som var på danska, men samtidigt så ville vi naturligtvis passa på att utnyttja det faktum att vi hade nära till Danmark och allt vad där fanns att erbjuda. Lite oturligt också att byggnationer gjorde att gångvägen till Kronborg blev extra lång och att som en konsekvens av det så blev själva visningarna där lite forcerade.

I utvärderingarna har den här gången, liksom även tidigare, flera påpekat att

man gärna ser att vi håller till på "mysigare" ställen än vi har använt några gånger. Jag tror att vi alla egentligen delar den uppfattningen och verkligen söker med ljus och lykta efter sådana ställen. Om vi hittar sådana så tvekar vi inte att slå till! Problemet är att hitta dem och samtidigt få tillgång till de resurser som vi behöver ha i form av samlingssal, sov möjligheter, mat och tekniska förutsättningar och det till en kostnad som är acceptabel. Jag vill av hela mitt hjärta uppmana er alla att hålla ögon och öron öppna för möjliga alternativ och omgående meddela någon i styrelsen om ni gör något fynd! Hotellet där höstmötet/25-årsjubileet går av stapeln kommer nog inte att toppa någon lista över "mysiga" ställen, men förhoppningsvis kan det kompenseras av ett bra program och en härlig stämning. Värmötet 2014 kommer att hålla till i Hjo och om inte annat så kan jag garantera en mycket vacker omgivning.

25-årsjubileet i Karlstad

Jag hoppas verkligen att riktigt många redan nu har prickat av i kalendern för 25-årsjubileet i Karlstad till hösten. Det är lite motbjudande att tänka på hösten redan nu, men planeringen för programmet måste göras i ett tidigt skede om vi ska lyckas. Självklart vill vi gärna hitta spännande och lockande föredragshållare, men lika självklart är att vi måste ta tillfället i akt och se tillbaka på de år som gått och allt vi har

gjort under den tiden. På annan plats i Briefing finns ett upprop efter bilder från de gångna åren där medlemmar finns med. En av tankarna är att skapa ett bildspel som visar hur vi (kanske) har förändrats under årens lopp. Leta igenom dina gamla bilder och skicka in för behandling. Jag vill också efterlysa andra förslag till hur vi kan göra träffen så där extra minnesvärd som vi så gärna vill att den ska bli. Lägg pannorna i djupa veck och tala om hur vi ska göra och vad du kanske kan bidra med för att åstadkomma den bästa träffen hittills – det är väl en värdig utmaning för oss alla!

Kryssning på Volga

På tal om jubileum så genomför vi också en jubileumskryssning på Volga som har fått stor anslutning. I skrivande stund finns det ännu några få lediga platser och om ni har vänner el-

ler bekanta som ni tror skulle ha glädje av att delta så hör av er omedelbart. Alla uppgifter som behövs finns på vår hemsida. Missa inte den här möjligheten att uppleva en unik resa i garanterat god gemenskap.

Andra resor på gång

Flera andra resor finns också som förslag och vi kan med glädje se att de senaste SGS-resorna har kunnat genomföras med stor framgång och också gett upphov till fler idéer och resor som planeras och som ni hittar mer uppgifter om på hemsidan och på resestärens sidor här i Briefing.

Så till sist vill jag önska er alla en riktigt härlig sommar, men glöm för den skull inte att fundera över programförslag till höstmötet – vi behöver alla förslag vi kan få!

Glad sommar!

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande medlemmar välkomna i föreningen:

Britta Bergström
Valhallavägen 2, lgh 1401
114 22 Stockholm

Alve Henricson
Kyrkvägen 5 A
444 31 Stenungsund

Lena Lindquist
Lönnkrogsvägen 11 G
236 41 Höllviken

Berny Markung
Tängenvägen 19
417 43 Göteborg

Rose Österdahl
Romansvägen 31, lgh 1201
131 40 Nacka

Stefan Granström
Lindhagensterrassen 9
112 18 Stockholm

Bengt Olsson
Färggårdstorget 12, lgh 1402
116 43 Stockholm

Ulla-Britt Wahlström
Kattviksbacken 2
653 46 Karlstad

SGS profilen

Ulla Lidström
Solna

Pensionerad särskollärare men har mest jobbat med annat. Flyttade som 9-åring till Gotland och är sedan dess ö-fantast. (Är övertygad om att ö-livet präglar individen). Under studietiden användes en del av ferierna till utlandsvistelser på arbetsläger i IAL:s regi (Internationella Arbetslag). De erbjöd mat och (primitivt) husrum mot arbetsinsatsen. Det var sådant som arkeologiska utgrävningar (Portugal), vägarbete (Grekland) och restauration av krigskyrkogård (Frankrike). På den tiden kunde man med studentmössan på nacken lifta genom Europa. Enormt rolig tid med många härliga kontakter med andra länder och dess befolkning. Har sedan 60-talet bott i Stockholmsområdet. Gifte mig med en äventyrlig Väg-och-vattenbyggare som gav mig många möjligheter att "se världen". Vi ville båda ha våra barn med oss på våra resor - åtminstone tills de blev vuxna. Inte alltid "bekvämt" - men det gav oss mycken familjegemenskap. Och - icke minst - äventyrliga barn.

1. När och hur blev du medlem i SGS?

För cirka 20 år sedan var Staffan och jag med Magnus i Irian Jaya. Fick då höra om SGS. Flera av våra reskamrater är fortfarande våra vänner. Fyra av dem har nu gett sig ut på resa mot okänt mål.

2. Har du deltagit i något av föreningsens höst- eller vårmöten?

Första åren åkte vi på flera både höst- och vårmöten - alltid lika intressanta och roliga. I slutet av 90-talet köpte vi ett hus vid den gotländska stranden. Det gjorde att vi tillbringade alltmer tid där. Kristi himmelsfärdstiden är kanske den underbaraste tiden på ön. Höstmötet inträffar vid en familjehögtid som vi vill vara med på. Men vi rekommenderar alla vi känner att både gå med i SGS och vara med på föreningens träffar. SGS Öst's träffar är något som aldrig missas! En eloge till ALLA som ställer

upp med bilder och reseberättelser!
Ni berikar vårt liv!

3. Din bästa resa hittills? (Behöver inte vara en SGS resa).

Febr-mars 2006 reste vår dotter Karin och jag runt i Pakistan. Vi reste med BLLE, en organisation som arbetar mot barnslaveri. (Kontakten fick vi faktiskt genom SGS!). Karin kom 1972 som baby till oss och vi ville lära känna hennes födelseland. En fantastisk resa på så många sätt. "Reseledaren" Britt-Marie Klang har i många år arbetat med att sätta upp skolor och utbilda lärare. Vi fick en inblick i den verksamheten, möta Human Rights Watch, bo ute i Tharöknen, besöka "befriade" slavarbetsfamiljer, träffa socialarbetare, kvinnoorganisationer osv - den mest innehållsrika och minnesvärda resa jag någonsin gjort. Att allt skedde precis efter Mohammed-teckningarnas rabalder gjorde att vi emellanåt reste runt med bevakning av soldater med kalasjnikovs - även det en intressant upplevelse. Men det bästa av allt var att vi avslutade resan med ett besök i Sialkot, den stad där Karin föddes 34 år tidigare. Genom Britt-Marie hade vi fått kontakt med Anita, den barnmorska som var med vid Karins födsel och som sedan skötte henne i sex månader - fram till adoptionen. (Imponerande att bland cirka 160 miljoner invånare hitta rätt person - men det är en annan historia!). Vi bodde hemma hos Anita och besökte sjukhuset, staden etc. Ån idag har vi kontakten och träffades häromåret här i Sverige. Jag tror

inte någon resa någonsin kan slå vår Pakistan-tripp!

4. Din drömresa om du varken behöver ta hänsyn till tid, pengar, hälsa eller tillståndet i världen?

Som pensionär borde man ju ha tid - men det har ju också blivit så bråttom!

Men jag skulle gärna göra en rejäl rundresa i Afrika - naturligtvis med en språkkunnig guide. Helst en kvinnlig så att jag kommer nära den världen...

5. Vad har du alltid med dig när du reser?

Förutom Travello (som jag nästan aldrig behövt eftersom jag är vegetarian, men jag bjuder gärna på en tablett) ett litet fotoalbum med presentation av mitt svenska liv, familjen, naturen och mitt hem. Ett oöverträffat sätt att skapa kontakt över språk- och kulturgränser. Tips från Magnus som jag för vidare!

6. Vad vill du helst läsa om i Briefing?

Jag tycker det är en fantastisk tidning som skapas av oss alla! Jag önskar att fler skrev små snuttar från sina resor - det behöver ju inte vara avancerat eller långt. Situationer, möten, platser, intryck, besök hos någon familj/ i en skola/på en arbetsplats/en marknad etc - hela resan behöver inte beskrivas. Vi är ju alla amatörer som gemensamt har nyfikenheten på världen! Så skriv och berätta!

1. Moské och synagoga sida vid sida och i närheten ett hindu-tempel och en kyrka – hoppfullt. Hälsningar från Franska Guyana, Surinam och Guyana. Margot L

2. Wa 2013-01-21

Hej! Vi reser med Magnus Andersson tillsammans med många SGS:are till Ghana. Nu har vi lämnat kustområdet och efter att ha passerat regnskog och trädsavann, befinner vi oss i norra delen av landet, i Wa. +36 ° C.

Monica o Lasse Lindbörg

3. Här kommer en hälsning från den tredje SGS-resan till Guldkusten (2013). På bilden ser vi Kungen av Asantehen Otumfuo Osei Tutu II – den sextonde generationen på den Gyllene Stolen.

Hälsningar från Lena, Kirsten, Bodil, Isabel, Ulla-Britt, Birgitta J, Birgitta K, Laila, Ann & Sven, Monica & Lars, Jane & Håkan, Margareta & Dag och Magnus.

4. Shweyanpyay, november 2012
Här kommer en hälsning från ett vänligt, vackert och soligt Burma/ Myanmar från två cyklande tjejer.
Eva Persson o

Ann-Christine Nilsson

(Kortet har gjort en egen resa – från Burma i november 2012, poststämplat "nägonstans" 22 januari 2013, kom till Briefing 21 februari. Ett påklistrat meddelande:

"MISSENT TO THAILAND")

5. Zanzibar 21/2 –13

Tillsammans med en bra svensktalande guide har vi fått uppleva så många spännande djurmöten i safariparkerna i Tanzania. Leopard-

hona ätande en gnukalv, 3 flodhästar springande intill oss, migration av gnuer och zebror, tusentals elefanter samt naturligtvis "The Big Five". Nu har vi 1 veckas sol och bad på Zanzibar.

Hälsningar från Marie Louise Andersson som upplever detta tillsammans med familjen Kristin, Helene, Victor o Linus Creton.

6. Fredag 15 mars 2013

Rundresa på Filippinerna på två av öarna, Luzon och Palawan. Här är det +35 när det är -20 i Linköping.
Hälsningar

Ewa och Lars Sandström

7. Malta 10/4

Fenicier, greker, romare, araber, korsfarare; alla har de varit här och nu är det vår tur. Mycket har de lämnat efter sig för oss att upptäcka – en ö full av överraskningar och upplevelser. Hälsningar Barbro Frykås och Marianne Rebenius

8. Rotorua 2013-02-12

En hälsning från Nya Zeeland, Australien och Singapore i "förhöst" här nere på södra halvklotet i "Down Under". Man förvånas verkligen av hur snabbt befolkningstillväxten och kraftig nybyggnation har skett här på ganska kort tid. Stadsbyggnad och arkitektur har skickligt skapat både vackra och trivsamma städer med bevarande av äldre vackra byggnader och samtidig snygg höghusbebyggelse.
Hälsningar Per Armstrong och Anita Ström

PROTOKOLL FÖRT VID ORDINARIE ÅRSMÖTE med

Scandinavian Geographic Society

Lördagen den 11 maj 2013

Hotel Horisont, Helsingborg

1. Mötets öppnande.

Föreningens ordförande Anders Gezelius hälsade de närmre 130 tillresta medlemmarna välkomna och förklarade mötet för öppnat.

2. Val av mötesordförande.

Anders Gezelius valdes att som mötesordförande leda förhandlingarna vid årsmötet.

3. Val av mötessekreterare.

Magnus Andersson valdes att som mötessekreterare föra protokoll vid årsmötet.

4. Frågan om kallelse till årsmötet sänts ut i laga ordning.

Ordföranden frågade årsmötesdeltagarna om mötet utlysts i laga ordning och lämnade ordet fritt. Mötet hade inga invändningar och godkände därmed också det sätt som mötet utlysts på.

5. Fastställande av dagordning för årsmötet.

Den av styrelsen föreslagna och utdelade dagordningen fastställdes.

6. Val av två justeringsmän att justera dagens protokoll.

Ing-Marie Henningsson och Nils-Åke Eriksson föreslogs och valdes av mötet till justeringsmän.

7. Styrelsens verksamhetsberättelse för det gångna året.

Styrelsens verksamhetsberättelse hade delats ut till de närvarande som fick en stund att läsa igenom. Ordföranden lämnade ordet fritt för kommentarer. Då ingen hade något att erinra beslutade mötet att verksamhetsberättelsen kunde läggas till handlingarna.

8. Styrelsens förvaltningsberättelse för det gångna året.

Styrelsens kassör, Ewa Knutson, kommenterade med bilder förvaltningsberättelsen som sedan två månader funnits utlagd på föreningens hemsida. Hon påpekade att båt- resp tågresa på de båda senaste veckoslutsträffarna bekostats genom föreningens kapital då det hade vuxit sig högre än vad som var nödvändigt för verksamheten. Ordföranden lade till att styrelsen diskuterat ett ungefärligt riktvärde för vad som kunde vara ett lämpligt, eftersträvanvärt kapital i föreningen. Detta ansågs av styrelsen kunna ligga kring i mycket runda tal cirka 200 000 kronor.

Kassören redogjorde för medlemsläget och hur de medlemmar som inte betalat årsavgiften först påminns om avgiften och att om de därefter inte betalat, stryks ur medlemsmatrikeln.

På ordförandens fråga beslutade årsmötet att lägga förvaltningsberättelsen till handlingarna.

9. Revisorernas berättelse.

Lisbeth Runsteen, en av föreningens två ordinarie revisorer, läste upp revisionsberättelsen med rekommendationen att ge styrelsen ansvarsfrihet. Årsmötet beslutade att lägga berättelsen till handlingarna.

10. Frågan om ansvarsfrihet för styrelsen.

Mötet beslutade att ge styrelsen ansvarsfrihet för det gångna året.

11. Val av föreningens ordförande för det kommande verksamhetsåret.

På förslag av valberedningen beslutade årsmötet omval av Anders Gezelius som föreningens ordförande för det kommande verksamhetsåret. Detta bekräftades med en applåd.

12. Val av övriga styrelseledamöter för det kommande verksamhetsåret.

Valberedningen föreslog omval av styrelseledamöterna Kristina Bergman, Magnus Andersson, Kerstin Strandskog, Marita Tappinen och Dag Jonsson. Inga andra förslag förelåg och mötet beslutade i enlighet med valberedningens förslag.

Ordföranden nämnde att Lotta Borgiel, Bengt Cederfelt, Stefan Karlsson, Ewa Knutson och Isabel Olesen valdes vid föregående årsmöte för två verksamhetsår, d v s att de är valda för ytterligare ett år.

13. Val av valberedning.

Årsmötet beslutade omval av valberedningen, d v s Doris Holm, Gunnel Svensson och Marie Louise Andersson.

14. Val av två revisorer och en revisorssuppleant.

På förslag av valberedningen omvalde årsmötet Carina Rydh och Lisbeth Runsteen som ordinarie revisorer och Bill Olofsson som revisorssuppleant.

15. Fastställande av medlemsavgiften enligt stadgarnas paragraf 5.

På styrelsens förslag beslutade årsmötet att medlemsavgiften skulle förbli oförändrad 250 kronor per år för ordinarie medlem och 75 kronor per år för familjemedlem.

16. Motion om stadgeändring.

Enligt önskemål från de båda ordinarie revisorerna beslutade årsmötet ändra tiden från senast 14 dagar till senast två månader i § 7, punkt 5 som gäller när berättelse för det gångna verksamhetsåret samt styrelsens protokoll och räkenskaper senast skall överlämnas till revisorerna.

17. Övriga frågor.

Ordföranden lämnade ordet fritt för övriga frågor, men inga ytterligare frågor kom upp.

18. Mötets avslutande.

Ordföranden tackade mötesdeltagarna för intresset och avslutade mötet.

Vid protokollet:

Anders Gezelius, mötesordförande

Magnus Andersson, mötessekreterare

Protokollet justeras:

Protokollet justeras:

Ing-Marie Henningsson, justeringsman

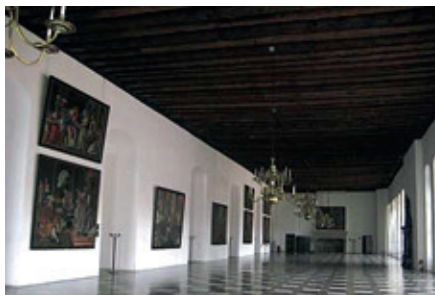
Nils-Åke Eriksson, justeringsman

Vårmöte i Helsingborg 10/4 - 12/4 2013

Text: Kerstin Strandskog Foto: Irene Favre och Kerstin Strandskog

Den årliga veckoslutsträffen i anslutning till Kristi Himmelsfärdshelgen är i år på hotell Horisont i Helsingborg. Där möter Anders, Eva och Ing-Marie och förser oss med en utförlig beskrivning av hur morgondagens utfärd till grannstaden Helsingör i Danmark skall genomföras. Vi förser med biljett till färjan, tider för färje- och busstransport samt gruppstillhörighet.

Efter pyttipanna-buffén men före bildvisningen presenteras gruppledarna inför alla med en förmaning om att hålla de tider var och en fått på sitt informationspapper. Kvällen fortsätter med att Marianne Billing visar bilder från svenska fjällen men eftersom styrelsen har möte så jag missar ja det.

Lördagens utfärd till Helsingör och besöken på Kronborgs slott och Helsingörs Kongelige Privilegerede Skydeselskap fungerar alldeles utmärkt och alla kommer tillbaka enligt tidtabell. För det är Anders, Eva, Kristina och Ing-Marie värda ett stort tack för det noggranna förberedelsearbetet.

Kronborgs slott ligger på en udde, där det redan 1420-talet fanns en stark befästning varifrån skeppsfarten

Den sovande Holger Danske

i Öresund kunde övervakas. Fredrik II byggde ett stort renässansslott med torn och spiror ovanpå borgen 1550 -60. Kungen skaffade sig enorma rikedomar genom sin kontroll över sundet och dess tullinkomster. Han var också känd som en kung som tyckte om att ha stora, dyrbara fester som kunde vara i flera dagar. De stora salarna var klädda med dyrbara gobelänger och målningar. Vi vandrar runt under ledning av en inspirerande guide. Bl.a. får vi veta att Fredrik inte drog sig för att importera de dyrbaraste varor till sina fester. Citroner kunde t.ex. på den tiden kosta 5000 :- styck.

Slottet brann 1629 men dåvarande kung Kristian IV lät bygga upp slottet igen. Under Karl X Gustavs danska krig 1658 – 1660 erövrades Kronborg av svensk trupp. Många konstskatter försvann då till Sverige. En bordshimmel från en av salarna finns nu på Nationalmuseum i Stockholm men

är utlånad till Kronborg och vi såg den i balsalen. Efter kriget byggdes det yttre fästningsverket och slottet inrättades så småningom till militära kaserner. Idag är slottet en av Danmarks viktigaste kulturhistoriska sevärdheter. Vårt besök slutar med att vi går ner i källaren och träffar den sovande Holger Danske som enligt sägnen kommer att vakna upp om Danmark hotas av en yttre fiende. Förmiddagskaffet får vi efter en promenad till Helsingörs Kongelige Privilegerade Skydeselskap. Där möter oss två högtidsklädda herrar med medaljer och allt och hälsar oss välkomna till kaffebordet. Stolt visar de upp ett fotoalbum från kung Karl XVI Gustavs och drottning Silvias besök för några år sedan. Vi får också veta en del om sällskapets verksamhet och medlemsrekrytering. Kvinnor platsar inte här!

Väl tillbaka i Helsingborg och efter en god lunch sätts våra flaggkunskaper på prov. Flaggexpert Bengt Lindskog visar och berättar om flaggor vi både sett och aldrig vetat att de fanns. Flaggor både enar och söndrar. Det har ju historien visat. När länder faller sönder kommer gärna gamla symboler fram och tvärtom. Inte visste

Islands vapenflagga

jag att den finska flaggfärgen egentligen är gult och rött? Från 1050 talet härstammar norska kungens flagga; ett gult lejon med yxa på röd botten. Den hissas när kungen är hemma. Eller att en bild av en torkad fisk på röd botten är Islands vapenflagga. Så är det dags för årsmötesförhandlingar. Den gamla styrelsen får fortsatt förtroende. En smärre ändring i stadgarna beslutas. Det gäller tidpunkten för överlämnandet av räkenskaperna till revisorerna. Höstmötet kommer att hållas i Karlstad och för vårmötet 2014 undersöks Hjo som ett förslag.

Nu tar Tomas Löfström vid. Han är författare och kulturskribent och har nyligen kommit ut med en biografi över resenären Torgny Sommeliuss. Torgny var son till ägaren av Helsingborgs Dagblad och var tänkt att ta över ledningen av tidningen när fadern drog sig tillbaka. Torgny var dock mer intresserad av att resa ut i världen och började på tidningen genom att skicka hem dagliga rese-reportage från resor till Marocko och Algeriet. Under 6 månader var han i Jugoslavien och fascinerades av Titos socialistiska experiment. Om denna upplevelse skrev han en bok som kom ut 1954. Därpå köpte han en enkel folkvagnsbuss och for iväg till Indien och Ceylon under 1,5 år. Han startade också tidningen Kvällsnytt som dock lades ner efter endast 3 år. Efter ett misslyckat försök att skriva en roman tar han flygcertifikat och köper ett flygplan. Han vill flyga över Atlanten till Brasilien. Han förolyckas på Trinidad då planet exploderar och

han kommer aldrig att ersätta sin far på Helsingborgs Dagblad. Tomas slutar sin berättelse om Torgny med att läsa ett stycke ut hans dagbok från resan till Indien. Med det vill han illustrera att resandet är mer än att se annorlunda natur och kultur. Det är också att få nya insikter om sin egen förmåga och att stå ut med vardagliga förtretligheter.

Kvällen avslutas som vanligt med egna bilder. Sven-Olof Åkerblom visar en filmsnutt från resan till Västafrika. Resan finns fortfarande på agendan och många som redan har genomfört den kände säkert igen sig. Alve Henricson visar bilder från en kommande resa till norra Argentina. Bhutan är ett annat spännande och annorlunda land att resa i. Harald Wiczell berättar till vackra bilder. Så var det söndag. Lars Sandström inleder med ett bildspel från SGS-resan till Eldslandet. Jag som var med på resan njöt ännu en gång av vackra vyer, valar, glaciärer, fåglar och sälar. De som inte var med fick säkert klart för sig att detta var en utomordentligt härlig resa som dessutom bjöd på storstadsliv i Buenos Aires och Santiago.

Reser gör vi ju i SGS och Viktors Farmor – en dansk resebyrå bjuder på många exempel på spännande och lite ovanliga resmål. Vad sägs om en solförmörkelseresa, Oman of road och Iran- Persiens karavanväg? För den som blir nyfiken finns en tjock resebroschyr. Högst 20 deltagare på varje resa och dansk, norsk eller svensk guide.

Vad gör man om olyckan är framme?

Christoffer och Ann Lundén ger en fyllig information med belysande exempel på SOS Internationals verksamhet. Båda två är verksamma som ledsagarläkare i organisationen. Det innebär att vara beredd att när som helst åka iväg vart som helst för att hämta hem sjuka eller skadade människor.

SOS International startades av Danske Automobil club för 55 år sedan. Försäkringsbolaget Thule anslöt och efter hand har de flesta andra försäkringsbolagen i Norden kommit med. SOS är idag Nordens ledande assistansbolag med alarmcentraler i Danmark, Norge, Sverige och Finland. Man är tillgänglig 24 timmar om dygnet, 7 dagar i vecka, 365 dagar om året. SOS har ett världsomspännande nätverk med utvalda leverantörer och samarbetspartner. Man tar årligen emot 670 tusen ärenden. Här finns 750 anställda och man talar 40 olika språk.

Ann berättar om ett brutet lårben i Nepal, hjärtstillestånd i Kina och ett "psykfall" i Egypten. I det senare fallet fick Ann fungera som både läkare och reseledare sedan hemresan hindrats av askmolnet från Eyjafjallajökull och inga flyg fungerade. Glöm inte betala hemförsäkringen! Vårmötet har kommit fram till den avslutande lunchen. Anders tackar alla som har medverkat till ett lyckat möte och riktar sig särskilt till Marieanne och Stig Billing, Marie och Olle Åberg samt till Ing-Marie Henningsson och Eva Gezelius.

Vi ses i Karlstad i höst!

TO DISCOVER AMERICA

Text och bild: Bengt Cederfelt

Del 2 av 2 (del 1, se nummer 87)

San Francisco.

Något slags första spadtag eller beslut togs 29 juni 1776, men det var dock först kring 1850 i samband med guld-rushen som det blev en riktig stad.

Stadsdelen bortanför heter Castro och här finns några snabba men lite hälsosammare lunchställen. Castrobiografen visar Soderbergh. Åter på Market Street tar jag sedan Fillmore Street hela vägen upp till Bay Coast. På vägen passerar jag också Japantown med Japan Center, en ganska lugn stadsdel. Biografen där visar förresten en svenskegissrad film, om en hispanic-american protest-sångare som inte sålde några skivor och fick lägga av, men han var superstjärna i Sydafrika, som skivbolaget höll tyst om. Sök på Sixto Rodriguez på YouTube. Sydafrika fick förresten inte teve förrän i slutet av 1970-talet. Teve är ju farliga saker. Ett sidospår, som Källgård skulle ha sagt. Men det finns kanske ett samband.

Vid den sista sluttningen ser man dimman välla in i viken och båtarnas mistlurar låter, men här uppe är det soligt och lagom varmt. Jag har ingen stegräknare med mig men själva staden är en stor fyrkant på 7x7 miles, inte helt fyrkantigt längs stränderna förstås. Fast förorterna sträcker sig längs alla sidor av San Francisco Bay.

Jag fortsätter att knalla bort mot Golden Gate-bron som också ligger inbäddad i dimma. Inte precis läge för brofotografering. Här finns gång- och cykelbana så jag går ut för att "känna"

på bron men stegar inte upp sikten i den tjocka dimman. Innanför brofästet går det dock bra att fotografera in mot staden. Tillbaka genom Presidio, en park med historiska militärläggningar. Inga längre promenader på kvällen men det är ganska nära till hamnkvartaren vid Fisherman's. Frukosten på detta motell är den sötsliskigaste som upplevts. Muffins, wienerbröd, donuts och liknande, apelsinjuicen är det mest hälsosamma. Vid avfarten är vi dock inparkerade, av en indisk lastbil. Receptionisten gör lite taffliga försök att låsa upp och så småningom kan vi rulla vidare. Nu över Oakland Bridge och vidare mot ostnordost. Senare kör vi av och genom Sacramento där det inte är helt lätt att parkera. Lite senare ett lunchbreak och så småningom skogsklädda höjder mot Sierra Nevada. Avfart mot Lake Tahoe och passerar Squaw Valley där vinter-OS hölls 1960. Minns ni några teve-bilder?

Sjön är tämligen öppen, 15 km bred och 30 km lång. Det finns några allmänna platser att stanna vid men mycket fritidsbebyggelse. Vi kör runt norra halvan och kommer in i Nevada. Vidare en bit österut och det sluttar snart rejält utför. Barrskogen tar slut och vi är nere på ett betydligt torrare stäpplandskap. Strax är vi framme i huvudstaden Carson City. Det är lätt att hitta motell och priserna är betydligt lägre än San Francisco, ja det är nog även billigare än kring Lake Ta-

hoe. Trots hettan är sommarsäsongen över och swimmingpoolen avstängd. Detta är bara en liten stad men här finns som sig bör delstatsparlament och domstol o dyl. Vi hinner också med ett premiärbesök på Walmart, ett jättelikt snabbköp, nästan bisart stort för denna småstad. Staden är förresten namngiven efter den gamle western-hjälten Kit Carson, glömd av de flesta utom av CC-borna. Hjälte och hjälte, hans eftermäle skvallrar mest om indianförföljelse.

Onsdag morgon far vi söderut på östra sidan av Sierra Nevada och är snart åter i Kalifornien. Bäst att tanka medan man är kvar i Nevada, Gardnerville, ej att förväxla med Garberville.

Vid Mono Lake svänger vi höger för här kan man passera Sierran. Vi kommer snart in i Yosemite National Park och passerar strax den högsta punkten på hela resan, Tioga Pass 3000 m ö h, eller 9941 fot för att vara exakt. Inom nationalparken finns åtskilliga sevärdheter markerade och naturen är vacker, ja rent fantastisk på många ställen. Liksom vädret dagligen. Vi färdas genom hela parken och landar så småningom i turistcentrat kring vattenfallen och Half Dome.

Nu har vi varit ute två veckor och har en vecka kvar vilket vi bör hinna utan att jakta.

Vi bokar en natt i tältstaden som breder ut sig och får ett tält ganska nära badrummet. Här finns förstås både restauranger och affär. Och björnsäkra boxar utanför tälten. Många bilar bryts årligen upp av björnar för att mat har lämnats kvar i bilen. Dalen här ligger bara 1200 m ö h. På natten är det ändå ganska kallt men vi har dubbla filter

som kommer väl till pass.

Nästa förmiddag tar jag en promenad upp mot Vernal Fall, en härlig upplevelse. Innan lunch checkar vi ut och kör bort mot de höga berömda vattenfallen. Som dock är tämligen torrlagda så här års, men en behaglig promenad, och gott om hjortar, tämligen orädda, finns i trakterna. Vi kör vidare mot söder och lunchar i Wawona innan vi lämnar parken. Ett riktigt läckert matställe. Ibland har man fått så stora portioner att man inte orkat äta upp, men här kunde man ta en starter som både var lagom mycket och gott, och inte onyttigt så att det stör.

Därefter vidare mot söder och sydväst, och utför. Nere på låglandet närmar sig temperaturen 100 grader (yttertemperaturen i Fahrenheit). Nästa övernattning får ske i Fresno som har en halv miljon invånare. Vi hittar ganska lätt ett motell här, betydligt billigare här än i San Francisco, centralt är det också, och här är inte swimmingpoolen avstängd för säsongen. Känns halvfuskigt med badpremiär för året i en swimmingpool, men om den var tempererad så var den snarare nedkyld än uppvärmd. Riktigt skönt. Som många större städer är centrum ganska dött på kvällen men inte behöver man svälta här heller.

Fredag morgon bär det åter österut efter frukosten. Mot Kings Canyon National Park. Den angränsar mot Sequoia med gemensam entré. Fast här slapp vi betala entré eftersom den var obemannad vid ankomsten. Å andra sidan fick vi betala vid utfarten. Inom området finns rejäla samlingar av sequoiaträd varav några namngivits såsom General Grant Tree och General

Sequoiaträd i Kings Canyon.

Sherman Tree. Dock kan man inte köra över bergskedjan men vi har kollat upp småvägarna. Vi kör ner för sluttningen mot sydväst och fortsätter på väg 198 och här gäller det att ha en karta i rätt skala för att ta sig över bergen igen. I Yokohl svänger vi av på en småväg, så småningom J37 till Milo. Därefter J24 till 190, som byter nr till M107. Till vänster när man når M50, och sen 99 söderut. Känns nästan som om man har upptäckt Sydostpassagen. I solnedgången kommer vi fram till

Kernville strax innan Lake Isabella. Ett Bed & Breakfast och här får vi äntligen en riktig frukost, på lördagsmorgonen alltså. Broccolipajer och dylikt är ju rena hälsokuren jämfört med mycket annat.

Efter denna frukost kör vi ner på sjöns västra och södra sida och fortsätter österut. Sjön ligger bara ca 750 m ö h och längs vägarna som går lite upp och ner finns stundom märkliga kaktussamlingar. Vi är faktiskt längre söderut än Las Vegas nu. Framme vid väg 14

far vi åter norrut på östra sidan av bergskedjan, och mynnar snart ut på väg 395. Här är det tämligen platt och när vi kommit till Lone Pine gör vi ett nytt höjdäventyr genom att svänga in på Whitney Portal Road. Vi kan köra upp till närmare 2500 m ö h, därefter finns vandringsleder upp mot höjderna. Däruppe finns ju Kaliforniens högsta berg Mount Whitney 4418 m ö h. Dock ser man ingen snö från vår horisont. Det är torrare här så snön hinner smälta på sommaren.

Åter ner mot Lone Pine för lunch. Därefter väntar Death Valley. Extra viktigt med tillräckligt bensin i tanken. Detta är inte bara en sandplätt utan här finns rikligt med formationer och stora nivåskillnader, ner till 70 meter under havsytan. Dock är något hotell under ombyggnad så det finns inga lediga

bäddar för tillfället. En kortare promenad i hettan vid Zabriskie Point är en upplevelse man sent glömmar. När vi kommit ut ur nationalparken kommer vi till vägskalet Death Valley Junction. En stad med i stort sett ett hus, men ett långsträckt sådant, U-format i mexikansk kolonialstil. Denna byggnad inrymmer både restaurang, hotell och operaannex. Här är gott om plats och en dansk familj anländer nästan samtidigt. Annars mest halvöken runtomkring.

På söndagen är det dags för sista etappen, till Las Vegas, som vi når före lunch, femton och en halv dag efter vi lämnat Seattle. Här finns det gott om gratis parkering och vi kollar upp några hotell i södra änden av the Strip medan vi spanar in denna boulevard. Många hotell har lågpris under

Las Vegas från Bills hotell.

veckorna. Vi lunchar på Bill's och där bokar vi också rum, ett söndagspris och två lågpris. Det är förstås stekhet här på dagarna men när man promenerar genom denna stad finns det oftast svala innealternativ. Det är förstås mest spelhallar. Blir man trött kan man sätta sig ner en stund och "skenläsa" instruktionerna. Men det finns också en hel del mer eller mindre fantasifulla skapelser med fontäner och skulpturer o dyl. Man vill vara både New York, Paris, Venedig och Egypten på en gång. När USA grundades valde man också medvetet bort de byggnadsideal som fanns hos de europeiska kungahusen och sökte sig till antiken. Ständigt nya intryck medan vi går tillbaka för att hämta bilen och köra hem till vårt garage. Ingen frukost förstås till detta låga pris och det finns heller inte kylskåp på rummet men väl en minibox samt ismaskin i korridoren. Hos Walgreens kan man handla det mesta, frukt, smörgåsmat, flingor, yoghurt och juice men egentligen är det en drugstore, apotek typ. Skönt förstås att ha nått slutmålet men eftersom vi fyllde tanken när vi kom till Nevada och vi ska flyga hem först på onsdag så gör vi en sista utflykt på måndagen. Det finns helikopterutflykter till Grand Canyon men vi kör i stället till västra änden av densamma. Tämmligen raka vägar mot Arizona och över Coloradofloden vid Hoover Dam. Vi viker av på en mindre väg mot Pierce Ferry. Inte oväntat torra och kuperade landskap. Vi undviker att köra upp mot höjderna längre österut, de som är förutsättningen för den mäktiga sprickan. Vi nöjer oss i stället med ett kortare uppehålle vid floden där jag

även doppar mig. På vägen tillbaka passerar vi 3000 miles och totalt når vi nästan 500 svenska mil. Som sydligast når vi ner till en halv grad norr om 35, som Tanger i norra Marocko. Flygplatsen ligger bara något kvarter söder och öster om där vi först hade parkerat så jag bestämmer mig för att promenera dit tisdag morgon. För att kolla upp var bilinlämningen ligger i förhållande till avgångshallen och hur man bör lägga upp det hela. Det blir förstås en hel del öppna landskap och gassande sol innan man är framme. Det går ständiga fria transferbussar mellan flygterminalen och biluthyrarna som ligger samlade med ett stort gemensamt garage. Gäller bara att hitta hit i morgon när man själv ska köra. Det får bli buss tillbaka till stan. Det finns förstås ännu mer att se men snart får det räcka. Rod Stewart ska förresten uppträda på onsdagskvällen, när vi har åkt. Senare skulle även Elton John och Celine Dion uppträda. Donny och Marie är ständigt närvarande, Osmond alltså, men Lalla Hansson syntes inte till. Lika bra att äta en buffé sista kvällen, man får ju ingen mat på Icelandair. Allt flyter på inför den sista färd. Vi ska inte flyga förrän vid lunchtid men säkrast att vara i god tid med tanke på alla transfers hit och dit. Själva bilöverlämnandet går dock på några sekunder men det finns ju annat som tar tid. Vi ska först flyga till Denver och då passerar vi över både Grand Canyon och Monument Valley. Tur man har kikaren i beredskap. I Dakotatrakten går solen ner. En sol som återses när vi lämnar Island.

Eldslandet i Skottsbergs fotspår

Text och bild: Helena Lindstedt

Äntligen skulle Resan bli av. Drömresan jag längtat efter sedan 1990, då Bruce Chatwins bok om Patagonien kom ut. Nu dök det rätta tillfället upp att se några av de platser som Chatwin beskrivit så magiskt lockande. Resan hade ett inbjudande namn "Eldslandet i Skottsbergs fotspår" inklusive en båtresa på åtta dagar i södra Chiles vildmarks skärgård. Allt stämde, dessutom ville Kjerstin följa med. Så vi anmälde oss i god tid både till resan och betalade medlemsavgiften till föreningen Scandinavian Geographic Society (SGS).

Efter diverse mailkontakter med resebyrån Gränslösa Resor kom en riktig äventyrsbok med posten, som handlade om segelbåten Searcher och huvudrollsinnehavaren Alve Henricson. Alve verkar kunna lösa de mest oförutsägbara, konstiga och farliga situationer på land och till sjöss. Har man som Alve, seglat bland annat till Pitcairn, tagit sig iland på isolerade öar i Stilla havet och kommit levande tillbaka, så skulle han nog klara av att vara vår reseledare. Vi behövde nog inte oroa oss för kryssningen i Eldslandet heller.

Namnlös glaciär som vill prata med turisterna.

När 18/1 2013, resdagen till Sydamerika äntligen inföll, fick vi vänta lite till. På Arlanda kom besked att det var snöoväder i Paris och därmed förse-ningar. Men, under tiden spanande vi in några personer i fiket. De var utrustade ungefär som vi själva, med vandrarkängor, inte alltför eleganta kläder och välpackade ryggsäckar för dagsturer. Jo, det var SGS:are, som de kallar sig. Vana resenärer, det syntes på långt håll att de skulle längre än till Paris.

Buenos Aires

Tre timmar försenade landade vi efter 14 timmar den 19/1 i Buenos Aires. Alve välkomnade den 18 personer stora gruppen med sommarvärme och lite regn och bjöd på strövtåg genom centrum. Här fick vi se den 67 m höga obelisk, hamnen med skeppet Uruguay som räddade Nordenskjölds expedition i Antarktis, gatustenar från Bohuslän, marknad, tango i vart och vartannat gatuhörn, Evita Perons grav, äta välkomstmiddag, operabesök för den som ville, och Plaza de Mayor, allt vad en stor stad som Buenos-Aires kan erbjuda.

Från El Calafate till Punta Arenas
Måndag 21/1 flög vi tidig morgon och landade efter tre timmar i El Calafate vid Lago Argentino. Nu befann vi oss i gränslandet mellan Anderna i väst och i öst Patagoniens torra grässlätter. Landskapet är kuperat med torra flodfåror som bryter sönder slätten här och där. Stora nöt- och fårhjordar betar bland låga buskar. I den lilla, av turister välbesökta, staden ligger längs den trädbevuxna huvudgatan souvenirbutiker och de flesta matställena som ser-

verar grillat kött och gott argentinskt vin. På lagom promenadavstånd från hotellet, vid stranden till Lago Argentino, finns ett fint naturskyddsområde för fåglar. I lugn och ro skådade vi fågel i kvällsljuset. I hotellets grannhus upptäckte vi snabbt ett bageri/konditori där El Calafate invånarna sprang in och ut. Där dracks vårt eftermiddagskaffet de tre dagar vi var i El Calafate. Det bästa fiket på hela resan.

Med El Calafate som bas for vi med buss till Perito Moreno, den första glaciären av många som passerades under resan. Äntligen fick vi se den berömda, flitigt avbildade, lodräta glaciärväggen som stupar högt som ett trevåningshus rakt ner i sjön. Där den kalvar med ett dån. I duggregnet kunde vi också passa på att fotografera och studera växterna i slänten ovanför de uppbyggda vandringsbryggorna.

Följande dagsutflykt gjorde vi i sol-sken och kylig snålvind med turistbåt norröver till två glaciärer. Den största med det intressanta namnet Upsala. Båten passerade vackert lysande, klart turkosblå stora, små isberg som flöt på Lago Argentino framför glaciärerna och de första kondorerna svävade i skyn.

Torsdag 24/1 fortsatte resan söderöver med långfärdsbuss mot Puerto Natales i Chile. Landskapet ändrades inte förrän vi närmade oss chilenska gränsen. Enstaka guanacos, lamadjur, och nandus, struts, visade sig bland buskarna och boskapsflockarna. Bussen stannade här och där och släppte av och på passagerare. Man kan undra vart de tog vägen i ett så öde landskap. Vädret var så klart att redan här vi fick på långt avstånd se bergstopparna Tor-

res del Paine, över 2000 m höga. Det är glest mellan människorna i Puerto Natales och hela södra Sydamerika och det är ont om småbyar på landsbygden. Vi inkvarterades på ett tvåvånings hotell med citrongul fasad. Längs de tomma och blåsiga gatorna står låga hus i glada färger.

Morgonen därpå åkte vi till Torres del Paine för en rundtur i det Blå, som området heter på det lokal språket. Himlen var fortfarande klarblå och de tre "tornen" kunde ses utan att skymmas av ett enda moln. Hela dagen gick åt att ta sig runt i nationalparken. Och vi fick se mycket: stora flockar med guanacos, vackra bergssidor på nära håll, en nyfiken räv, vattenfall, Lago Nordenskjöld och glaciär Grey. På tillbakavägen stannade vi vid Milodongrottan. Här har hittats lämningar från urtida nu utdöda djur. Skickligt börjar Bruce Chatwin berätta i Patagoniaboken om en skinnbit från ett djur som levtt i just denna grotta. Den skrovliga skinnbiten med röda hårstrån väckte pojken Chatwins nyfikenhet och reslust.

Lördag förmiddag 26/1 for vi med nästa långfärdsbuss från Puerto Natales till Punta Arenas vid Magellans sund för att senare fortsätta med båt mot Eldlandet. Nu är vi lååååågt hemifrån. I Punta Arenas samma dag tog vi båten till Isla Magdalena för att besöka Magellan pingvinerna. Turisterna leds under en timme i en repavgränsad stig upp till öns högsta punkt där fyren ligger. Pingvinerna äger resten av den kala ön. I jordhålor har de sina bon med en unge. Vid vårt besök var ungarna halvstora med duntussar kvar. Det var ett rysligt trumpetande och

skrånande bland de vuxna pingvinerna på parningshumör.

I väntan på att borda kryssningsbåten Forrest "gör" vi Punta Arenas en hel dag. Här bor idag 140 000 invånare, staden har flera intressanta byggnader kvar från sin storhetstid vid förra sekelskiftet nu omgjorda till museer. Då gjordes enorma vinster på fåraveln. Ullen exporterades till Europa och Nordamerika. Tillbaka importerades marmor, siden och möbler för lyxinredningar i de palatsliknande husen. Andra historiska händelser berättar Chatwin om. Han följde i spåren av bandoleros norteamericanos d.v.s. Butch Cassidy, Sundance Kid och Etta Place i södra Sydamerika till Punta Arenas. Trion bodde i ett enkelt stockhus i Cholulu nedanför Anderna, men försörjde sig på bankrån i städerna längs Patagoniens atlantkust. Vi däremot tog en söndagspromenad till Mercado Municipal, en saluhall med restauranger och försäljning av lokalt kvalitetshantverk för lunch och shopping. Vi betalade ordentligt för våra silverinfattade blå Lapis Lazuli smycken. Några av oss hann också med att besöka ett naturhistoriskt museum som visar Magellanområdets djur och växter. Att gå runt bland blekta uppstoppade djur i onaturliga ställningar presenterade i glasskåp, kändes som att tiden stannat på 40-talet.

Kryssningen med M/N Forrest

Morgonen måndag 28/1 var det dags att ta sig till Puerto Hambro och gå ombord på Forrest, efter en timmes bussresa ännu längre söderut. Forrest låg på svaj och två gummibåtar var landade på grusstranden. Efter

noggrann säkerhetsgenomgång av guiden Eduardo och motorbåtsförarna Hector och Nicolo fick vi gå ombord. Där välkomnades vi med en uppdukad, innehållsrik frukost av Roberto, kökschef och José, servitör och städare. Under tiden vi åt frukost styrde Forrest ut på Magellans sund och rundade Cabo Froward, Sydamerikas sydligaste udde på fastlandet. Vi letade rätt på kojplaster och bekantade oss med utrymmen som passagerarna fick vistas på. Ombord fanns nu 19 passagerare och 11 besättningsmän. På eftermiddagen kom Forrest fram till Canal Barbara och den marina nationalparken Fransisco Coloane. Redan på långt håll såg vi i kikarna hur valar låg i vattenytan och blåste. Det var 3-4 knölvalar som väntade på att visa upp sig med blås och dyk. Valarna simmade mot båten och dök under den, kom upp igen, blåste och dök långsamt ner i vattnet. Vi hängde över relingen och fotograferade stjärtenor som galningar. Uppvisningen pågick i säkert en timme tills vi inte orkade engagera oss i fler dyk. Inte nog med knölvalar, runt båten simmade och lekte sälar och sjölejon i mängder. Kondorer, svartbrynade- och kungsalbatrosser, petreller och labbar flög runt båten och dök i vattnet. Bergens branta sidor, eller fjäll, bevuxna med spretig grön skog när fjordlikt ända ner i vattnet. Dimslöjor täckte då och då bergssidorna. Tidvattnet strömmade, forsade in och ut från Stilla havet genom sunden mellan de små öarna vid Canal Barbara och Isla Carlos III. Vi färdades in och ut ur fjordarna, följde strandkanten och spanade på fåglar, växter, pälsälar och sjölejon. Ibland följer de oss nyfi-

Maskinchefen hämtar färskt driksvatten i en bäck.

ket som en armada och lekte i tidvattnets strömmar. De stora sälkolonierna längs stränderna kastade sig på en och samma gång i vattnet för att kolla in de konstiga besökarna. I en fjord med en glaciär längst in var bergssidan ockuperad av King-shag skarvar med ungar, dessutom satt några kondorer med ungar i träden intill. I den marina nationalparken stannade vi två dagar och såg fler knölvalar som blåste och dök. Magellanpingviner och kondorer satt i träden lite varstans. Vid ett tillfälle passerade gummibåtarna en gräsklädd strandslänt i sakta fart. I slänten och i småträden satt inom fotoavstånd inte mindre än sju !!! kondorer tillsammans, två, tre vuxna och några ungar. En hel hönsgård. Guiden hade inte sett något liknande tidigare och inte vi heller. Runt varje udde väntade nya upplevelser, det kunde dyka upp t.ex. Blue Eyed skarv, Dolphin mås, Fuegian Steamer duck, Straited Caracara och Kungsalbatross.

Om man vill ha soligt och varmt väder ska man inte söka sig till områden där glaciärer är vanliga. Glaciärer uppstår där det är mycket nederbörd och kallt.

Den väderleken fick vi känna på. I området finns så många glaciärer att alla inte har fått ett namn. Forrest kryssade runt i den vackra, vilda och obebodda skärgården och passerade glaciär Marinelli, Canal Cascada, Bahia Parry, Cordillera Darwin, 2000 m höga berg, såg vi på avstånd, Seno Almirantazgo, och Bahia Filton. Vi blev så småningom skickliga i att snabbt och säkert ta oss i och ur gumibåtarna på nya äventyr. Den goda maten och vinet serverades elegant till middagar och luncher vid bordet av Roberto och José. Tänk att resa så skyddat och lyxigt mitt i vildmarken, det är annat än att tälta i svenska fjällen. Men vädret var inte att lita på. Vi blev inblåsta och låg still ett dygn i spöregnet i en skyddad vik, där delfinerna hoppade runt båten när vi ankrade. Trots det regniga och dimmiga vädret tog vi oss iland och vandrade där kanske inte någon människa varit tidigare. Vi hälsade på glaciärer och lyssnade på alla ljud som de frambringar, vandrade upp i en dal för att gå på en glaciär. Hector och Nicolo tog oss fram i fjordarna bland isflaken. Efter de våta, blåsiga och kyliga utflykterna serverades hett Vino Navigaro (glüwine) och varm choklad. När solen värmde gick vi en naturstig i strandskogen. Där såg vi strandskata, kelpmås och dolphinmås med ungar, ashyheaded gås, Bairds sandpiper och Greyhooded finch. De svartbrynade albatroserna med ungar hälsade vi på, på deras blåsiga men vackra och soliga ö. När vädret var som värst och ingen kunde gå ut ens på däck i de hårda kastvindarna (58 knop~30 m/sek) ordnades fredagsmys. Vi såg videos om naturen i området. Även denna

lyxtillvaro hade ett slut. Vi återvände till civilisationen 4/2.

Innan flyget till Santiago hann vi med en eftermiddag i Punta Arenas. Restaurant La Marmita besöktes av några resenärer. Där smakade vi på guanaco, lamadjuret som befolkningen i Eldslandet tidigare levde på.

Santiago de Chile

Tisdag 5/2 landade en sömnig grupp i Santiago de Chile redan kl 8.45. Det är omväxlande med kontraster, nu bullrig stadspromenad i 28 graders värme och sol. Kollade folkliv och vilade fötterna på fik vid Placa de Armas mitt i centrum. Här finns mycket att göra som i alla storstäder, det är bara att välja efter intresse: konstmuseer, kulturcenter under Moneda palatset, Mercado Central som är en enda stor restaurang, shoppa eller hoppa på en sightseeingbuss. Den sista gemensamma dagsutflykten gick till Valparaiso och Viña del Mar, där vi hann se ett av nobelpristagaren (1976) Pablo Nerudas hem och bada i Stilla havet. På ditvägen besökte vi en vingård inklusive provsmakning. Sista kvällen blev vi alla glatt överraskade: hela gruppen bjöds på middag av medresenärerna Mårten Näslund och Birgitta Lindfors. De firade att de hållit ihop i 40 år just precis 7 februari nästan på timmen. Ja, se de var en riktig fest! Efter den festen var det inte så mycket roligt kvar. Fredagen 8/2 var det dags att packa och på eftermiddagen ge sig av till flygplatsen och flyga hem. Lite roligt kvarstår av detta äventyr, att minnas och titta på bilderna i vintermörkret. Inte så illa och det varar resten av livet!

Varma hälsningar från en härlig äventyrskryssning bland öarna i Vanuatu, Salomonöarna och PNG. Birgitta K och Kerstin E

Resemästarens sidor

På vårmötet presenterades två nya resor. Den ena var "Namibia i svenska pionjärens fotspår, oktober 2014" med SvD:s afrikakorrespondent Ola Säll som färdledare och Afrikakompaniet som arrangör. Den andra var en resa till Surinam, Guyana och Franska Guyana. Mest intresse rönte resan till Sydamerika och den blir nästa SGS-resa. Namibi var många sugna på och gissningsvis finns det tillräckligt underlag att genomföra resan. Ta därför kontakt med Torgny Wiederholm på Afrikakompaniet om du vill veta mer, tel 08-50 00 44 09, mejl wiederholm@telia.com. Jag hade också med mig en nygammal

SGS-resa, Nordvästra Argentina, med Alve Henricson i februari-mars 2014. Den är omarbetad och passar dig som är lite äventyrlig och vill fånga möjligheterna längs vägen. Läs mer om resan på www.granslosaresor.se eller www.eldslandet.com. Vill du veta mer om de SGS-resor som är på gång rekommenderar jag dig att gå in på vår hemsida, www.sgsresa.nu. Där läggs reseprogrammen ut så fort de är klara. Du kan också kontakta respektive researrangör för mer information om resorna eller anmäla intresse att delta. Lotta Borgiel
Resemästare

Kalendarium

Volga – Jubileumskryssning

26 sep–7 okt 2013 (flyg)
22 sep–8 okt 2013 (tåg)
5 hytter kvar. Boka!

Guldkusten

Jan 2014: Boka!

Guatemalas mayakultur

3–18 feb 2014 Boka!

Längs Sidenvägar och i Sven Hedins fotspår genom Kina

27 aug–19 sep 2014
Intresseanmälan!

Surinam, Guyana & Franska Guyana

Cirka 17 dagar i februari–mars 2015
Intresseanmälan!

VOLGA – JUBILEUMSKRYSSNING

26 sep – 7 okt 2013 (22 sep – 8 okt, med tåganslutning)

Många har anmält sig, men det finns fortfarande plats kvar på vår jubileumskryssning på Volga från Moskva till Perm vid foten av Uralbergen, Europas gräns mot Asien. Den här kryssningen finns inte på marknaden, utan är skräddarsydd för SGS. Det är en unik chans att komma till helt okända trakter och dessutom i goda vänners lag. Vi har chartrat båten och fyller den med SGS-are och vänner!

Läs mer i tidigare nummer av Briefing. Hela reseprogrammet ligger på SGS hemsida, www.sgsresa.nu, men kan även beställas av vår resemästare.

ANSLUTNINGSRESA

I grundresan ingår flyg ut från Arlanda eller Kastrup till Moskva och tillbaka från Perm. För den som har tid erbjuds en anslutningsresa med i huvudsak båt och tåg.

Tid:	Flyg:	26 september–7 oktober 2013
	Tåg:	22 september–8 oktober 2013
Pris:	Flyg:	från 23 000 kr
	Tåg:	från 30 200 kr

Färdledare: Magnus Andersson, Lotta Borgiel samt Max Sjöblom

Föreläsare: Kjell Albin Abrahamson

Ta gärna med dig goda vänner! Vi vill fylla båten med resglada människor som uppskattar de fina upplevelser vår kryssning bjuder oss på och inte minst den sociala gemenskapen i SGS.

Mer information och bokning: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor AB per telefon 0151-209 00 eller mejl lotta@granslosaresor.se
Arrangör: Magnus Andersson Expeditions i samarbete med Gränslösa Resor AB

5 hytter kvar!

GULDKUSTEN

En fullspäckad resa genom Ghana, Togo och Benin med mycket folkliv, marknader, voodoo, musik, historia och natur

Det här är en ovanlig SGS-resa till de tre västafrikanska länder som anses vara voodoo-kulturens vagga. I Ghana, Togo och Benin lever voodooon starkt kvar och har än i dag en framträdande roll i det dagliga livet. Vi kommer ofta att stöta på voodooon på vår färd och får bland annat se präster utföra sina offerceremonier vid heliga altare och offerplatser.

Ashanti, Lobi, Gourounsi, Dagari, Talensi, Dagomba, Konkomba, Taneka, Taberma och Somba är bara några av de många olika stamfolk vi möter på vår väg. De har i grunden liknande levnadsförhållanden, men skiljer sig mycket åt i detaljerna, inte minst vad beträffar bostäder. Flera av dem bygger jättelika, närmast fortifierade bostäder mitt ute bland sina fält. Vår lokale expertguide berättar mycket om deras dagliga tillvaro och deras kultur. Vi tillbringar också två dagar i Parc National de la Pendjari i nordligaste Benin. Alla kan delta – resan är inte särskilt ansträngande. Resan, som är endast för medlemmar i SGS, leds av Magnus Andersson och en erfaren, engelsktalande lokal guide.

Datum: januari 2014

Preliminärt pris: 50 400 kr

Arrangör: Magnus Andersson Expeditions i samarbete med Gränslösa Resor

För information: kontakta Lotta Borgiel på Gränslösa Resor tel 0151-209 00 eller mejl lotta@granslosaresor.se

En plats kvar!

GUATEMALAS MAYAKULTUR FÖRR OCH NU

Med fd ambassadören och mayaexperten Ulf Lewin

Det här är en unik resa där vi får förmånen att resa med en av Sveriges främsta kännare av mayakulturen. Ulf Lewin arbetade som ambassadör i Guatemala under flera år och har sedan pensionen läst in en fil mag i kulturanthropologi med fördjupning i mayakulturen. Han har ett stort kontaktnät med mayaindianer och håller sig i högsta grad ajour med vad som händer i landet kulturellt och politiskt.

Vår resa går genom ett oerhört naturskönt land med färgstark miljö, underbar befolkning och en unik historia där dagens stora mayabefolkning, bortåt 6 miljoner människor, har en direkt länk mer än 2 000 år tillbaka i tiden som ättlingar till dem som burit upp en av forntidens största kulturer. På just denna resa kommer vi särskilt nära denna ursprungsbefolkning. Vi kommer till platser där deras

förfäder bodde före vår tideräkning, till platser där de levde under sin klassiska storhetstid, platser dit de flyttade efter en mystisk "kollaps" och där de under dramatiska former senare mötte conquistadorerna. Vi upplever både den högplatå där huvuddelen av befolkningen lever och låglandet med dess helt annorlunda karaktär, både befolknings-, natur- och klimatmässigt. Vi får också inblick i det samhälle där mayaindianerna i våra dagar samexisterar med ättlingar till nykomlingarna.

SGS-resan är inriktad på att låta oss alldeles särskilt uppleva dagens mayabefolkning och lyssna till hur de själva upplever sin situation idag, "i kläm mellan forntid och framtid". Under resan kommer Ulf Lewin som leder resan att hålla föreläsning om Guatemala allmänt och idag, landets historia med betoning på mayafolket genom tiderna och landets dramatiska moderna historia, Sveriges förbindelser med landet och biståndsverksamheten, läget beträffande demokrati och mänskliga rättigheter med mera. Och framför allt: Vi får direkt kontakt med mayafolket av idag genom personer som själva är angelägna om att slå vakt om kultur, etnicitet och traditioner.

Prel datum: 3–18 feb 2014

Prel pris: 38 900 kr

Antal deltagare: 10-15

Arrangör: Gränslösa Resor

För mer information och bokning: kontakta Lotta Borgiel, tel 0151-209 00 eller mejl lotta@granslosaresor.se

Boka!

SGS:aren Marie-Louise Hultin i Guatemala. (Bilderna är från en annan resa.)

LÄNGS SIDENVÄGAR OCH I SVEN HEDINS FOTSPÅR GENOM KINA 3–26 sep 2014

Under 24 dagar reser vi genom Kina från Beijing i öst till Kashgar i väst. Framför allt tåg, buss och bil blir våra färdmedel och det är långa sträckor vi ska tillryggalägga. Vi stannar upp vid flera viktiga knutpunkter längs Sidenvägen. Vi tar oss genom världens näst största vandrande öken och reser en bit in på Karakorum Highway till Karakulsjön vid berget Mustagh Ata, det berg som Hedin flera gånger försökte bestiga utan att lyckas.

Vår reseroute är Beijing-Xian(flyg)-Lanzhou-Dunhuang-Turpan-genom Taklamanöknen från norr till söder - Minfeng-Hetian-Kashgar-Karakulsjön -Kashgar-Urumqi (flyg) Urumqi-Beijing(flyg).

Resan tar oss genom ett storlaget ökenlandskap med gamla ruinstäder, och högst levande oas-städer där människor under begränsade villkor livnär sig på jordbruk, djurhållning, handel, hantverk och serviceyrken. Naturligtvis ser vi många verk skapade av människohand: Terrakottaarmén, de förnämsta buddistgrottor, kloster, moskéer och pagoder, geniala bevattningsanordningar, hantverk – både produkter och tillverkning, såsom sidenmattor, jadeprodukter, papper, traditionella uiguriska knivar och träsniderier – allt med tusenåriga traditioner. I nationalparken Yadan ser vi rester av den kinesiska muren från 200 f Kr.

Resan är inte fysiskt ansträngande. Målet är att inte ha alltför bråttom. Det ges också tid för egna aktiviteter vid flera tillfällen. Vi reser i markplan för att uppleva hur stort faktiskt landet är och för att försöka förstå hur handelskaravaner hade det när de tog sig över öknar i storm, kyla och hetta. Hur var han, Sven

Hedin, som gav sig rakt ut i öknen utan en karta att följa? Vad gjorde Kina-Gunnar? Hur är det för människorna som lever här idag uigurer såväl som hankineser?

Boendet under resan blir av varierad standard. När vi tar oss genom öknen får vi räkna med enklare former. Vid några tillfällen ges tillfälle till cykelturer och vandringar för de som så önskar.

Efter en förberedande resa hösten 2013 kommer programmet att revideras och specificeras ytterligare. En sak som särskilt kan påverka genomförandet är att Xinjiang-provinsen, där vi tillbringar största delen av resan, har speciella restriktioner och en viss politisk instabilitet.

Preliminärt datum: 27 augusti–19 september 2014

Preliminärt pris: ca 50 000 kr

Information om resan: Margaretha Thyr 0707 78 79 90, margarethathyr@gmail.com

Arrangör: Contour Air. Storgatan 23, 703 61 Örebro, tfn 019 672 16 60, mail info@contour.se

Intresseanmälan: görs till Contour Air

Antal deltagare: ca 15 personer

Reseledare: Margaretha Thyr som under mer än 30 år frilansat som reseledare vid sidan av sitt ordinarie arbete först som lärare och därefter 16 år på Rädda Barnen med fokus på FN:s konvention om barnets rättigheter och dess spridning. Förfrågningar om innehåll och upplägg kan göras till Margaretha Thyr, tfn 0707 78 79 90 mailadress margarethathyr@gmail.com

SURINAM, GUYANA & FRANSKA GUYANA

En av de första resorna med SGS var just till Surinam, Guyana och Franska Guyana. De är fortfarande, 25 år senare, tre av de minst besökta länderna i Sydamerika (även om Franska Guyana egentligen är en del av Frankrike). Det är otillgängliga områden utan egentliga sevärdheter – så när som på den vidsträckt orörda regnskogen och de många folkgrupperna med ursprungsbefolkning! För oss svenskar har området blivit känt mycket tack vare Jan Lindblads resor och om möjligt ska vi träffa några av dem som är med i hans bok.

Orörd regnskog och indianstammar

Vår resa fokuserar på Surinam, ett mycket glest befolkat land. Här bor bara 3 personer/kvadratkilometer och totalt är det bara drygt en halv miljon människor i hela landet. I små flygplan flyger vi cirka 75 minuter ut i regnskogen till Palumeu Jungle Lodge. Det blir vår bas i fyra nätter. Med lokala naturguider färdas vi

med trädstamskanoter på floden för att utforska den ostörda regnskogen. Vi gör också exkursioner till fots. Intill ligger en by med amerindianer som vi besöker och lär oss mer om deras sätt att leva. Vår lodge arbetar aktivt för hållbarhet både ekologiskt och socialt och har anställda från de angränsande byarna.

Djävulsön

Landvägen färdas vi med vår egen buss och båt till Franska Guyana, det enda landet i Sydamerika som inte är självständigt. Vi ägnar en dag åt att besöka Djävulsön. Med chartrad katamaran besöker vi St Joseph och Royale Island och får en guidad tur på museet, kyrkogården, fängelset med mera. Dagen därpå besöker vi Guyana Space Center varifrån europeiska raketer och satelliter skickats upp de senaste 50 åren. Vi återvänder till Paramaribo, Surinams huvudstad, och tar en paus innan vi åker till Guyana.

Kaieteur Falls

Kaieteur Falls i Guyana är med sina 228 meter nästan 5 gånger högre än Niagarafallen. Deras otillgängliga läge ger oss anledning att göra en fantastisk flygtur över ett av Sydamerikas största, oavbrutna regnskog. Bara Demerar och Essequibo floderna bryter det gröna havet.

Har du önskemål om resans utformande är du välkommen att kontakta mig! Än så länge är planeringen i sin linda.

Restid: ca 17 dagar i februari–mars 2015

Budgeterat pris: 55 000–60 000 kr inklusive det mesta

Intresseanmälan görs till arrangören:

Lotta Borgiel, Gränslösa Resor AB, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker
tel 0151-209 00, e-post lotta@granslosaresor.se

B

Ans. SGS, CO Ewa Knutson,
Folksamgatan 8, 461 30 Trollhättan

